

**Gimnastyka buzi i języka –
ćwiczenia usprawniające pracę artykulatorów**

BAJKA LOGOPEDYCZNA „ŚWIĘTY MIKOŁAJ”

Przed świętami Mikołaj ma zawsze dużo pracy. Musi odkurzyć worki na prezenty (*otwieramy szeroko buzię, oblizujemy czubkiem języka podniebienie, a także wewnętrzne powierzchnie lewego i prawego policzka*), musi policzyć upominki, aby nie zabrakło dla żadnego dziecka (*dotykamy czubkiem języka każdego ząbka – na górze i na dole*), a także sprawdzić czy kopyta reniferów są dobrze podkute i gotowe do drogi (*kląskamy językiem*). Gdy Mikołaj już to zrobi, wygląda raz i drugi przez okno (*dwukrotnie wysuwamy szeroki język na zewnątrz buzi*) i sprawdza jaka jest pogoda na dworze. Oj! Jest bardzo zimno (*brrr – parskamy językiem, prrr – parskamy wargami*), na niebie setki pięknych gwiazd (*dotykamy czubkiem języka podniebienia*), a na ziemię spadają wielkie płatki śniegu (*czubkiem języka dotykamy za dolnymi zębami*). Pora ruszać w drogę. Mikołaj wychodzi z workiem pełnym prezentów (*wysuwamy szeroki język na zewnątrz buzi*), wsiada do sań (*cofamy szeroki język do buzi*) i wyrusza w długą podróż (*kląskamy językiem*). Już słychać dzwonki sań (*dzyń-dzyń.....*) i wesoły śmiech Mikołaja (*ho-ho-ho....., ha-ha-ha....*), który zjeżdża przez komin (*przesuwamy czubkiem języka po podniebieniu ruchem od przodu do tyłu*) aby zostawić prezenty pod choinką. Nieraz uda mu się spróbować pysznego ciasta świątecznego (*żujemy*) i jest ono tak pyszne, że Mikołaj musi zjeść okruszki, które zostały mu na ustach (*oblizujemy wargi*) i na brodzie (*wysuwamy język na brodę*). Potem rusza w dalszą drogę (*kląskamy językiem*). Do zobaczenia za rok Święty Mikołaju! (*przesyłamy całuski*).